

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Jarząbek
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2018 r. w Warszawie

sprawy T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 6 czerwca 2018 r., znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 kwietnia 2018 r.,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz T. K. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

T. K. w dniu 15 czerwca 2018 roku złożył do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z 6 czerwca 2018 roku, znak: (...), odmawiającej mu prawa do emerytury pomostowej i wniósł o jej zmianę.

Uzasadniając swoje stanowisko ubezpieczony wskazał, że wbrew twierdzeniom organu rentowego legitymuje się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony podkreślił, że okoliczność ta była ustalona w toku postępowania VII U 558/15. Zaznaczył również, że obecnie spełnia wszystkie konieczne przesłanki do przyznania prawa do emerytury pomostowej, ponieważ rozwiązał stosunek pracy. (odwołanie z 15 czerwca 2018 roku, k. 3 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek wymienionych w art. 4 ustawy pomostowej, ponieważ nie przedstawił dokumentu potwierdzającego wykonywanie

po dniu 31 grudnia 2008 roku pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. W aktach rentowych brak jest dokumentu potwierdzającego wykonywanie tego rodzaju prac z powołaniem na odpowiedni punkt załącznika nr 1 lub 2 do powyższej ustawy. Dodatkowo T. K. na dzień 1 stycznia 2009 roku nie udowodnił wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach, wymienionej w pkt 32 załącznika nr 1 do w/w ustawy, wynoszącego co najmniej 10 lat. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał okresu od dnia 4 listopada 1978r. do dnia 31 maja 1990r. udokumentowanego świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionym przez Syndyka Masy Upadłości (...) Przedsiębiorstwa (...) w M.. Ubezpieczony za ten okres nie przedstawił zaświadczenia wydanego na podstawie art. 51 ustawy i dlatego zdaniem organu rentowego nie jest możliwe przyznanie świadczenia na podstawie art. 49 w związku z art. 8. Z uwagi na powyższe, zaskarżoną decyzją z 6 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej (odpowiedź na odwołanie z 29 czerwca 2018 roku, k. 15 – 15v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. K., urodzony (...), posiadający wyuczony zawód ślusarza usługowego, w dniu 16 października 1978 roku zwrócił się do (...) Przedsiębiorstwa (...) w M. z wnioskiem o przyjęcie do pracy w charakterze robotnika działu transportu (podanie z 16 października 1978 roku, akta osobowe, k. 1).

W związku z pozytywnie zakończonym procesem rekrutacji ubezpieczony w okresie od dnia 4 listopada 1978 roku do dnia 31 maja 1990 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. na stanowisku robotnika transportu. W okresie od 21 kwietnia 1990 roku do 7 maja 1990 roku przebywał na urlopie bezpłatnym. Ubezpieczony trafił do grupy załadunkowo - wyładunkowej. W okresie jego zatrudnienia do zakładu pracy przyjeżdżały z Niemiec, Rosji, jak i z Kanady wagony wypełnione azbestem. W związku z tym T. K. miał stały kontakt z azbestem, gdyż zajmował się rozładunkiem oraz załadunkiem odpadów azbestowych na wagony oraz samochody ciężarowe. Azbest znajdujący się w workach po 35 i 50 kg ubezpieczony ładował ręcznie. Jeżeli zachodziła taka potrzeba podawał także worki z azbestem do produkcji eternitu (świadectwo pracy, t. I, k. 2-2 a.r., t. II, k. 7-7v a.r., karty wynagrodzeń z lat 1978-1990, t. I, k. 4-11 a.r., legitymacja ubezpieczeniowa, t. I, k. 30-31v a.r., zeznania T. K., k. 52 a.s., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, akta osobowe, k. 7, karta przebiegu zatrudnienia, akta osobowe, k. 8-14v).

W dniu 18 kwietnia 1991 roku (...) Przedsiębiorstwo (...) w M. zostało zlikwidowane przez Syndyka Masy Upadłości, który wydał ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach.

W świadectwie zostało potwierdzone, że T. K. w okresie od dnia 4 listopada 1978 roku do dnia 31 maja 1990 roku pracował na stanowisku robotnika w przemyśle wyrobów azbestowo-cementowych i stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace bezpośrednio przy przetwórstwie azbestu, zgodnie z wykazem B, dział IV, poz. 1, pkt 8 stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez MBiPMB, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MBiPMB nr 3 poz. 6) (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, t. II, k. 8 a.r., zeznania T. K., k. 52 a.s.).

W okresie od dnia 1 czerwca 1990 roku do dnia 30 czerwca 1999 roku ubezpieczony pracował w Hucie (...), gdzie wykonywał pracę na stanowisku maszynisty maszyn do formowania wyrobów szkła (świadectwo pracy, t. I, k. 12 a.r., t. II, k. 9-9v a.r., kartoteka płacowa - wynagrodzenia miesięczne, t. I, k. 14-24 a.r., legitymacja ubezpieczeniowa, t. I, k. 30-31v a.r.).

Następnie w okresie od dnia 1 lipca 1999r. do dnia 2 sierpnia 2000r. ubezpieczony był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. - Filia w T. jako osoba bezrobotna (zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w W. - Filia w T. z dnia 2 lutego 2015r., t. II, k. 10 a.r.).

Kolejne zatrudnienie T. K. podjął od 3 sierpnia 2000 roku w (...) Huta (...) S.A. w W., gdzie pracował na stanowisku ślusarza - formiarza i w trakcie zatrudnienia w tym zakładzie pracy:

- od 7 listopada 2001 roku do 18 listopada 2001 roku przebywał na zasiłku opiekuńczym;
- od 7 marca 2003 roku do 18 marca 2003 roku, od 19 lipca 2004 roku do 31 lipca 2004 roku oraz od 1 sierpnia 2004 roku do 20 sierpnia 2004 roku pobierał wynagrodzenie za okres choroby;
- od 21 sierpnia 2004 roku do 31 sierpnia 2004 roku, od 1 września 2004 roku do 30 września 2004 roku, od 1 października 2004 roku do 16 października 2004 roku, od 17 października 2004 roku do 31 października 2004 roku, od 1 listopada 2004 roku do 30 listopada 2004 roku oraz od 1 grudnia 2004 roku do 30 grudnia 2004 roku pobierał zasiłek chorobowy;
- od 3 października 2006 roku do 6 października 2006 roku, od 19 marca 2007 roku do 31 marca 2007 roku, od 17 grudnia 2008 roku do 27 grudnia 2008 roku, od 4 listopada 2009 roku do 17 listopada 2009 roku, od 16 maja 2012 roku do 25 maja 2012 roku, od 24 marca 2014 roku do 30 marca 2014 roku oraz od 15 września 2014 roku do 21 września 2014 roku pobierał wynagrodzenie za okres choroby;
- od 22 września 2014 roku do 30 września 2014 roku, od 1 października 2014 roku do 31 października 2014 roku, od 1 listopada 2014 roku do 30 listopada 2014 roku, od 1 grudnia 2015 roku do 31 stycznia 2015 roku oraz od 1 lutego 2015 roku do 27 lutego 2015 roku pobierał zasiłek chorobowy (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, t. II, k. 11-13 a.r.).

W dniu 6 lutego 2015 roku T. K. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę pomostową wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych, świadectwami pracy, świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym przez Syndyka Masy Upadłości (...) Przedsiębiorstwa (...) w M., zaświadczeniem z Powiatowego Urzędu Pracy w W., zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (wnioski wraz z załącznikami, t. II, k. 1-13 a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z 6 marca 2015 roku, znak: (...), odmówił T. K. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie spełnił wszystkich warunków wynikających z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż na dzień 1 stycznia 2009 roku nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionego w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej wynoszącego co najmniej 10 lat oraz rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia od dnia 4 listopada 1978 roku do dnia 31 maja 1990 roku, ponieważ pracodawca nie potwierdził, że w w/w okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku. Jednocześnie na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 6 miesięcy i 15 dni oraz okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 8 miesięcy i 4 dni, tj. łączny staż sumaryczny w wymiarze 36 lat, 2 miesięcy i 19 dni (decyzja ZUS z 6 marca 2015 roku, znak: (...), t. II, k. 18 a.r.). Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji inicjując postępowanie przed Sądem Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie, sygn. akt VII U 558/15. Wyrokiem z 17 czerwca 2015 roku Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję z 6 maja 2015 roku w ten sposób, że przyznał T. K. prawo do emerytury pomostowej od 1 lutego 2015 roku. Sąd Okręgowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury ustalając, że posiada on wymagany 10-letni staż pracy przy azbeście. Apelację od ww. wyroku wniósł organ rentowy kwestionując wyłącznie niespełnienie przez ubezpieczonego przesłanki z art. 49 pkt 2 w zw. z art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych tj. rozwiązanie stosunku pracy. Wyrokiem z 6 grudnia 2016 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie T. K. od decyzji z 6 maja 2015 roku. W ustnych motywach wyroku Sąd Apelacyjny wskazał, że zmiana wyroku była konieczna wyłącznie z uwagi na nierozwiązanie przez ubezpieczonego stosunku pracy. (wyrok z 17 czerwca 2015 roku wraz z uzasadnieniem, k. 25-35 akt VII U 558/15, apelacja ZUS, k. 38 – 40 akt VII U 558/15,

wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 6 grudnia 2016 roku, k. 67 akt VII U 558/15, protokół rozprawy apelacyjnej, płyta CD, k. 66 akt VII U 558/15)

W dniu 16 kwietnia 2018 roku ubezpieczony ponownie złożył wniosek o emeryturę pomostową. Do wniosku załączył świadectwo pracy, z którego wynika, że z dniem 13 kwietnia 2018 roku rozwiązał stosunek pracy z (...) Huta (...) S.A. w W.. (wniosek, tom II, k. 107 a.r., świadectwo pracy z 13 kwietnia 2018 roku, tom II, k. 113 – 113v a.r.)

Decyzją z 6 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie spełnił wszystkich warunków wynikających z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż na dzień 1 stycznia 2009 roku nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionego w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej wynoszącego co najmniej 10 lat oraz rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia od dnia 4 listopada 1978 roku do dnia 31 maja 1990 roku, ponieważ pracodawca nie potwierdził, że w w/w okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku. Jednocześnie na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 11 miesięcy oraz okresy składkowe w wymiarze 36 lat, 9 miesięcy i 26 dni, tj. łączny staż sumaryczny w wymiarze 38 lat, 8 miesięcy i 26 dni (decyzja ZUS z 6 czerwca 2018 roku, znak: (...), t. (...), k. 117 a.r.). T. K. odwołał się od decyzji z 6 czerwca 2018 roku inicjując niniejsze postępowanie. (odwołanie z 15 czerwca 2018 roku, k. 3 a.s.)

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w aktach osobowych i w aktach rentowych oraz dołączonych aktach VII U 558/15, jak również w oparciu o zeznania T. K..

Dowody z dokumentów zostały ocenione jako wiarygodne, gdyż korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd ocenił zeznania ubezpieczonego, jako zasługujące na wiarę w pełni, gdyż były one swobodne, konkretne i niesprzeczne z pozostałymi zgromadzonymi przez Sąd dowodami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie T. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6 czerwca 2018 roku, znak: (...), jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania ubezpieczonego stanowią przepisy ustawy z 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1924 t.j). Ustawa ta ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania świadczenia dla osób urodzonych po dniu 31 stycznia 1948 roku, które prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozpoczęły z dniem 1 stycznia 1999 roku. Celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11, OSNP 2013, nr 5-6, poz. 62 i z dnia 4 września 2012 r., I UK 164/12, LEX nr 1284720).

Wskazany cel ustawy o emeryturach pomostowych realizują przepisy określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5 - 12 przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;

2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powołanego unormowania wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie w/w przepisu uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 roku okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4.

W przedmiotowej sprawie praca, którą T. K. wskazywał jako wykonywaną w warunkach szczególnych, była realizowana bezpośrednio przy przetwórstwie materiałów zawierających azbest, stąd istotny jest w jego przypadku art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych, który wskazuje, że pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

1. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat.

Poza sporem pozostawało w sprawie, że T. K. po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełniał wymogu wynikającego z art. 8 w związku z art. 4 pkt 6 ustawy. Nie wyklucza to jednak możliwości uzyskania przez niego świadczenia, bowiem wyjątek od zasady wynikającej z w/w przepisów wprowadził art. 49 ustawy. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2 okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

T. K. spełnił wymagane warunki. Urodził się po 31 grudnia 1948r. (art. 49 w związku z art. 8 i art. 4 pkt 1 ustawy), osiągnął wiek 55 lat (art. 49 w związku z art. 8 pkt 1 ustawy) posiada okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat (art. 49 w związku z art. 8 i art. 4 pkt 4 ustawy), a ponadto przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 49 w związku z art. 8 i art. 4 pkt 5 ustawy) oraz rozwiązał stosunek pracy (art. 49 w związku z art. 8 i art. 4 pkt 7 ustawy) co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach wydanego przez Syndyka Masy Upadłości (...) Przedsiębiorstwa (...) w M., dokumentacja z przebiegu zatrudnienia znajdująca się aktach osobowych ubezpieczonego, jak i jego zeznania, z których wynika zakres obowiązków w w/w

zakładzie pracy na stanowisku robotnika transportu. Na tej podstawie nie ulega wątpliwości, że przed 1 stycznia 1999 roku T. K. pracując w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. w okresie od dnia 4 listopada 1978 roku do dnia 31 maja 1990 roku wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w warunkach szczególnych wymienione w Dziale V „W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”, pkt 12 „Prace przy produkcji materiałów azbestowo – cementowych” wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Praca ubezpieczonego w w/w okresie, tj. od dnia 4 listopada 1978 roku do dnia 31 maja 1990 roku, została wymieniona również w pkt 32 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych ("Prace bezpośrednio przy przetwórstwie materiałów zawierających azbest lub prace rozbiórkowe związane z ich usuwaniem") i w świetle przepisów ustawy o emeryturach pomostowych może być kwalifikowana, jako wykonywana w warunkach szczególnych. Wprawdzie, zgodnie z art. 51 ustawy, płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 roku, lecz brak takiego zaświadczenia nie uniemożliwia ustalenia, że zatrudnienie wnioskodawcy spełnia wymogi z art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 20 lutego 2013r. „nie można podzielić poglądu, że wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008 roku o emeryturach pomostowych, można dowodzić przed sądem jedynie na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez płatnika składek, gdyż przepis art. 51 tej ustawy nie zmienia przepisów kodeksu postępowania cywilnego określającego katalog środków dowodowych, przy pomocy których strona może udowodniać fakty, z których wywodzi skutki prawne” (III AUa 1044/12, LEX nr 1289529).

W przedmiotowej sprawie T. K. nie mógł przedstawić zaświadczenia, na jakie powołuje się organ rentowy, gdyż jego zakład pracy został zlikwidowany i po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych nie było podmiotu, który mógłby wypełnić wspomniany wymóg. Sąd ma jednak możliwość przeprowadzać wszelkie dowody i czynić własne ustalenie w zakresie, jaki był sporny w rozważanym przypadku. Zdaniem Sądu praca wykonywana przez T. K. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. była pracą w warunkach szczególnych nie tylko w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 rok, ale również jako taka może być kwalifikowana na podstawie załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych (pkt 32). Świadczy o tym brzmienie wspomnianego pkt 32 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych oraz rodzaj prac, jaki w w/w zakładzie realizował ubezpieczony. Przy tym podkreślić należy, iż tego rodzaju prac Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie kwestionował, a jedynie powoływał się na brak zaświadczenia, o którym mowa w art. 51 ustawy.

Sąd ustalając, że praca T. K. może być kwalifikowana jako wykonywana w warunkach szczególnych zgodnie z ustawą o emeryturach pomostowych, wziął pod uwagę zeznania ubezpieczonego opisujące rodzaj prac, jakie wykonywał w latach 1978 - 1990. Nadto istotne było świadectwo pracy w warunkach szczególnych wystawione przez syndyka. Co prawda dotyczy ono potwierdzenia, że praca T. K. była pracą w warunkach szczególnych zgodnie z przepisami rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku, a ponadto nie jest dokumentem urzędowym, lecz prywatnym, niemniej jednak wskazuje rodzaj prac, jaki wykonywał T. K., którego organ rentowy nie kwestionował. Ten rodzaj prac został wymieniony również w pkt 32 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem ubezpieczony spełnił konieczny warunek pozwalający na przyznanie mu prawa do świadczenia, o które się ubiegał.

Dodatkowo podkreślić należy, że emerytura pomostowa nie została przyznana ubezpieczonemu w 2015 roku wyłącznie dlatego, że nie miał on wówczas rozwiązanego stosunku pracy. W toku niniejszego postępowania ubezpieczony przedłożył świadectwo pracy potwierdzające rozwiązanie umowy o pracę z (...) Huta (...) S.A. w W., stąd wobec wykazania przez niego wymaganego 10-letniego stażu pracy przy przetwórstwie materiałów zawierających azbest oraz spełnieniu pozostałych przesłanek należało uznać, że ma on prawo do emerytury pomostowej.

Mając na uwadze wskazane okoliczności i powołaną argumentację Sąd ocenił, że T. K. spełnia wszystkie warunki do otrzymania emerytury pomostowej, wskazane w art. 4 i 8 w związku z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2009r. o emeryturach pomostowych. W związku z tym należało dokonać zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie T. K. emerytury pomostowej od 1 kwietnia 2018 roku.

Zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach pomostowych w związku z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz.1440 ze zm.) świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ogólną zasadą prawa emerytalno-rentowego jest więc, że świadczenie wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. W rozważanym przypadku T. K. złożył wniosek o przyznanie wnioskowanego świadczenia w dniu 16 kwietnia 2018 roku, a zatem należało przyznać mu emeryturę pomostową począwszy od 1 kwietnia 2018 roku, czyli od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w pkt 2 wyroku na podstawie art. 108 k.p.c. stosując w tym względzie zasadę finansowej odpowiedzialności za wynik sprawy, zawartą w art. 98 k.p.c. oraz w oparciu o dyspozycję § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 roku w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia odwołania (Dz.U. z 2018r., poz. 265 t.j.).

ZARZĄDZENIE

(...)